

§ 22.

Да испалня той мой завѣтъ и за душеприказчики назначавамъ:

1. Одесскій ать купца Николая Степановича Палаузова.

2. Одесскій ать купца Матвѣя Петровича Милованова.

3. Братаницъ ать ми, что горѣ упоменахъ, Николая Никифорова Априлова.—Съ пжлно право при смерть та си, или още при животъ ать, да назначатъ преемники тѣ си, кои то влазватъ на място то имъ, яко душеприказчики съ единаково право да назначаватъ преемники тѣ си, пакъ тѣ хни тѣ безпреривно на вѣчни времена. Желаніе то ми е, преемники тѣ на душеприказчики тѣ да сѫ Габровци или Бѣлгаре. Воспитанники тѣ что ся усовершенствувахъ, имать преимущественно право, да ся избиратъ душеприказчики, ако живеятъ въ Одесса. На случай, чи въ Одесса не ще да има достойни и совѣстливи Габровци, или ихъ потомки, тогава да ся избирать и други Бѣлгаре, или и лица отъ другихъ народи. Душеприказчики тѣ ми распоряжаватъ сичко то съ чиста совѣсть, и благоразмотреніе, и не отвѣчаватъ за управление то си, освенъ въ ясно злоупотребленіе. Като ся утверди отъ присутствено място, той мой завѣтъ, моля ся на основа присутствено място, отъ кое то ще зависва той мой ать завѣтъ, да има наблюденіе, за да ся исполнява по точный ать смыслъ завѣтъ ать, да получава отъ душеприказчики тѣ секагодишна та вѣдомость (хисапъ) на приходъ ать, и расходъ ать, и да поправя, что сѫ упустили, или погрѣшили. Ако ся случи, душеприказчикъ ать, додѣ е живъ; да не назначи преемникъ ать си, Габровска та община, презъ директори тѣ училищни, назначавать го отъ Одесскы тѣ жители. Число то на душеприказчики тѣ да не бѣде по малко отъ три лица; два лица дѣйствовать совершенно безъ третьє то. Ако живеятъ въ другихъ мѣста душеприказчики тѣ имать право да назначаватъ повѣрени (векили).